

אור חדש בעיר החרבה

ספורו המפלא של הרמב"ן ובנין ירושלים

הַגֵּעֲגוּעַ שֶׁלֹא פָסַק

הַרְמַב"ן הָיָה הָרַב הַכִּי גָדוֹל וּמַפְרָסָם בְּסִפְרָד.
כָּלֶם כָּבְדוּ אוֹתוֹ וְאַהֲבוּ אוֹתוֹ מְאֹד.

אֶךְ בְּלִבּוֹ בָּעֵרָה אֶהְבָּה גְּדוֹלָה לְאַרְץ אַחֶרֶת... אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל!
כְּשֶׁהָיָה מְבֹגָר מְאֹד, הוּא הִחְלִיט לַעְזֹב הַכֹּל וּלַעֲלוֹת לְאַרְץ.

אַמוֹנָה בְּלֵב יָם

הַמַּסָּע בְּאֵנִיָּה הָיָה מְסֻכָּן וְקָשָׁה.
גָּלִים עֲנֻקִּיִּים טִלְטְלוּ אֶת הַסְּפִינָה שְׁבוּעוֹת רַבִּים.
אַבְל הָרַמְבַּ"ן הִבִּיט לַשָּׁמַיִם, הִתְפַּלֵּל לַה', וַיֵּדַע בְּלִיבוֹ:
"עוֹד מַעֲט אֶזְכֶּה לְדֹרֶךְ עַל אֲדַמַּת הַקּוֹדֶשׁ!"

עיר הקודש... שוממה?

כאשר הגיע לירושלים, צפה לראות עיר מלאה ביהודים לומדי תורה.
אך הוא ראה מחזה נורא:
ירושלים היתה הרוסה ושוממה לגמרי.
הגויים החריבו את העיר, ולא נשאר בה אף יהודי אחד.

דְּמָעוֹת כָּאֵב עַל חֶרְבֵּן הָעִיר

הֶרְמֵב"ן קָרַע אֶת בְּגָדוֹ לְאוֹת
אַבְל, בָּכָה תַּמְרוּרִים וְזָעַק לֵה':
"אֵיפֹה עִם יִשְׂרָאֵל? מִדּוּעַ
בֵּיתֵנוּ חָרַב?"

אֲנָשִׁים רְגִילִים הָיוּ מִתִּיאֲשִׁים
וְחוֹזְרִים לְסִפְרָד.

אַבְל צַדִּיק גָּדוֹל כְּמוֹ הֶרְמֵב"ן...
מֵעוֹלָם לֹא מִתִּיאֵשׁ!

תְּקוּהַ קִטְנָה בַּחֲשֵׁכָה

הַרְמַב"ן חִיפֵשׁ וְחִפֵּשׁ בֵּין
הַהָרִיסוֹת, עַד שֶׁשָּׁמַע סוֹד:

יֵשׁ שְׁנֵי אֲחִים יְהוּדִים בִּירוּשָׁלַיִם!
עֲבוֹדָתָם הִיא לְצַבֵּעַ בִּדְיָם. הֵם
הִתְחַבְּאוּ בְּקִצָּה הָעִיר, הַיְּהוּדִים
הַיְּחִידִים בְּכָל הָעִיר הָעֲתִיקָה.
הַרְמַב"ן מְהִיר לְמַצֵּא אוֹתָם.

"שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם אַחִי!"

בֵּרַךְ אוֹתָם הָרַמְבַּ"ן
בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה.

הָאֲחִים סִפְרוּ כִּי בְּשַׁבָּת הֵם
מְבִיאִים מֵעֵט יְהוּדִים
מְבִיאִים מֵעֵט יְהוּדִים
מִהַכְּפָרִים לְמַנְיֵן סוּדִי.

עֵינָיו שֶׁל הָרַמְבַּ"ן בָּרְקוּ:
'נִבְנָה מִחֻדָּשׁ אֶת יְרוּשָׁלַּיִם!'

'אֲנַחְנוּ נִהְפֹךְ אֶת הַמַּנְיֵן הַזֶּה
לְבֵית כְּנָסֶת גָּלוּי לָהּ!'

עבודת קודש

הַרְמֵב "ן לֹא אָמַר: "אֲנִי רַב מְפָרָס, תִּנָּקוּ אִתָּם". הוּא רָצָה לַעֲבֹד בְּעֶצְמוֹ!
יַחַד מֵצְאוּ חֲרָבָה עִם עֲמוּדֵי שֵׁשׁ יָפִים.
הָרַב סָחַב אֲבָנִים כְּבִדּוֹת וּפָנָה עָפָר בְּמוֹ יָדָיו.
רֵיחַ הָאֲדָמָה שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם הָיָה עֲבוּרוֹ כְּרֵיחַ בֶּשֶׂם נִפְלָא.

סֵפֶר הַתּוֹרָה חֲזַר הַבֵּיתָה

תּוֹךְ יָמִים מְסַפֵּר, הַחֲזִירָה הַפְּכָה לְבֵית כְּנָסֶת לְתַפְאֶרֶת!
הַרְמָב"ן שָׁלַח שְׁלִיחִים לָעִיר שְׁכֶם, לְהָבִיא מִשָּׁם סֵפֶר תּוֹרָה עֲתִיק שֶׁהָחֵב וּמָבֵא
מֵהַגּוֹיִים. יְרוּשָׁלַיִם הִתְחִילָה לְהָאִיר שׁוּב בְּאֹר הַתּוֹרָה.

תַּפִּלָּה שֶׁל הַתַּחֲלָה בְּחֶדְשָׁה

תִּאָּרוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁבְת הָרִאשׁוֹנָה שָׁם. מִלֵּב הָעִיר הַחֲרָבָה בָּקַע קוֹל תַּפִּלָּה זָךְ וְשָׁהוּחַ.
הַרְמָב"ן בָּכָה מִהִתְרַגְּשׁוּת, אֶךְ הַפֶּעַם אֵלּוּ הָיוּ דְּמָעוֹת שִׂמְחָה וְהוֹדִיָּה לָהּ.
מֵאוֹתוֹ יוֹם, הֵי שׁוֹב הַיְּהוּדִי בִירוּשָׁלַיִם רַק הָלַךְ וְגִדְּלָה!

לְבָנוֹת עִיר – וְלְבָנוֹת אֶת הַנֶּפֶשׁ

אַחֲרֵי שְׁסִיִּים לְבָנוֹת אֶת בֵּית הַכְּנֶסֶת מֵאַבְנִים, יָשַׁב
יָשִׁב הָרַמְבַּ"ן לְבָנוֹת גַּם אֶת הַנֶּפֶשׁ.

הוּא כָּתַב מִכְתָּב עֲצוּם לְבָנוֹ, הַמּוֹכֵר עַד הַיּוֹם בְּשֵׁם "אַגֶּרֶת הָרַמְבַּ"ן".
בְּמִכְתָּב, הָרַמְבַּ"ן מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שְׁאֵסוּר לְכַעַס עַל
מֶה שֶׁהָרוּס... עָלִינוּ לְתִקּוֹן!

הסוד של אגרת הרמב"ן

כך כתב הרמב"ן לבנו את הסוד הגדול ביותר ליהודי:
"תתנהג תמיד לדבר כל דבריה בנחת לכל אדם ובכל עת... ותסיר הפעם מלבך!"

מי שמדבר בנחת – הוא
אדם שבונה דברים גדולים.

מי שכוועס – מפרק והורס
את הלב של אחרים.

גַּם כְּשֶׁהַכֹּל גַּם כְּלֵה־נֶשֶׁה מִתְפָּרֵק... אֵל תִּכְעֶסוּ!

גַּם לָנוּ יֵשׁ רִגְעִים שְׂבָהֶם דְּבָרִים מִתְפָּרֵקִים.
אוֹלֵי בְּנֵינוּ אֲרָמוֹן מְלָגוּ וְחֵבֶר הַפִּיל אוֹתוֹ בְּטָעוֹת?
אוֹלֵי מִנְשֵׁהוּ קָנָה לָנוּ וְאַנְחָנוּ רוֹצִים לְצַעֵק וְלִכְעֹס?
בְּדִיוֹק נֶשֶׁם, הֵי־צָר הָרַע מִנֶּסֶה לְהַפִּיל אוֹתָנוּ שְׁנֵהֲיָה כְּעוֹסִים כְּמוֹ חֲרָבָן.

תהיו הבונים של מחר בבקר!

מחר, כשמשו לא יסתדר לכם, זכרו את הרמב"ן ואת ירושלים החרבה:

1. קחו נשימה ארוכה
והתפללו בלב לה'.

2. דברו בנחת
ובשקט עם החבר
(כמו באגרת).

3. חפשו את "האבן הקטנה"
שאתם יכולים להרים עכשו,
כדי לתקן ולבנות מחדש!

עַם יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִים!

מֵאֵז שֶׁהָרַמְבַּ"ן בָּנָה אֶת בֵּית הַכְּנֶסֶת הַזֶּה, הֵיָשׁוּב הַיְּהוּדִי
בִּירוּשָׁלַיִם רַק פָּרַח וְגָדַל, וּמַעוֹלָם לֹא נִעְזַב שׁוֹב.
זָכְרוּ תָמִיד: אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֵב יְהוּדִי בּוֹנִים בְּעֶשְׂיָה,
בְּאַהֲבָה, מִתּוֹךְ תְּפִלָּה וּבְדַבּוּר רָגוּעַ!

